

РЕШЕНИЕ

№ 1364

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20241100500201 по описа за 2024 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №201/2024 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на С. Г. З., ЕГН
*****, с адрес: гр. София, ж. к. „*****“ срещу решение №17673 от 30.10.2023 г по
гр.д.№19414/23 г на СРС ,160 състав , с което е отхвърлен иска на въззивника да се осъди
ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *****
да ѝ заплати на основание чл.103 ал.1, вр. чл.97 ал.1 от Закона за туризма, вр. чл. 432, ал. 1
от Кодекса за застраховането сумата от 4857 лева представляваща обезщетение за
причинени имуществени вреди, настъпили вследствие от виновно неизпълнение от страна
на туроператора „А.Т.“ ЕООД на задължение по договор за туристически пакет от
15.11.2019 г., сключен между С. Г. З. и „А.Т.“ ЕООД , като гражданската отговорност на
„А.Т.“ ЕООД е била застрахована от ЗАД „А.Б.“ АД , ведно със законната лихва върху
сумата от 11.04.2023 г до окончателното ѝ изплащане . Решението на СРС се обжалва и в
частта за разноските .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС . Безспорно „А.Т.“ ЕООД
не е изпълнило задължението си да предостави на ищеца туристическия пакет за почивка в
Египет , включително и в удължения срок до 31.12.2021 г . С влязло в сила решение от
19.10.2022 г., постановено по гр. д. № 25269/2022 г. по описа на СРС, 128 състав, „А.Т.“
ЕООД е осъдено да заплати на ищеца сумата от 4857,00 лв., представляваща предварително
заплатена от ищцата сума по договор за туристическа услуга от 15.11.2019 г., поради

неизпълнение на същия, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 13.05.2022 г., до окончателното плащане на дължимото, както и сумата от 103,89 лв., представляваща законна лихва за забава за периода 23.02.2022 г.-13.05.2022 г и разноски . По изп.дело № 20238380400808/2023 г. по описа на ЧСИ М.Б., рег. №838 е установено , че „А.Т.“ ЕООД **не разполага с активи , суми по банкови сметки и имоти** и е изпаднало в неплатежоспособност . Задълженията на ответника произтичат от наличието на застраховка по чл.97 ал.1 във вр.чл.103 ал.5 от Закона за туризма , която застраховка е сключена по време на сключване и плащане на туристическия пакет . Налице е покрит риск по застраховка „Отговорност на туроператора“ , защото „А.Т.“ ЕООД **не е предоставил туристическия пакет , нито е възстановил получената сума** . Отговорността на застрахователя е налице дори вредите да са настъпили след изтичане /прекратяване/ на договора според чл.103 ал.5 от Закона за туризма , като уговорката в обратен смисъл в раздел II т.2 ал.2 от ОУ е нищожна като противоречаща на закона .

Въззиваемата страна е подала писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба. „А.Т.“ ЕООД не е станало неплатежоспособно или несъстоятелно в рамките на застрахователния период . Процесната застраховка покрива единствено посочените в нея рискове в случай на неплатежоспособност и несъстоятелност на туроператора , а такива не са обявени по реда на чл.630 ал.1 т.2 ТЗ и чл.710 от ТЗ . Претенцията на ищеца не е предявена в рамките на застрахователния период от 23.02.2019 г до 22.02.2020 г . Ищецът е приел заместващ ваучер за пътуването по реда на чл.25 ЗМДВИП валиден до 31.12.2021 г , с което е налице **нов договор от 03.04.2020 г** между страните , който е извън периода на застрахователното покритие . Претенцията към застрахователя е предявена също **след изтичане на периода на застрахователното покритие** . Отделно ваучерът не е използван поради бездействие на ищеца , който не е избрал конкретна екскурзия т.е. вината е на ищеца , а не на туроператора .Чл.100 ТЗ дава възможност на потребителя да претендира обезщетение от туроператора или от застрахователя , но последните не са солидарни длъжници . Ищецът има влязло в сила осъдително решение срещу туроператора и следва да реализира правата си срещу него , а не още един път срещу застрахователя . Ищецът не е доказал плащане на сумата от 4857 лева на туроператора „А.Т.“ ЕООД , с което не е установено , че е претърпял вреди . Договорът е подписан от три лица , а искът е заведен само от С. Заринова , като евентуално тя има право само на 1/3 от сумата .

Третото лице помагач на ответника „А.Т.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Оборище“, ул.,***** не взема становище по въззивната жалба

Въззивната жалба е допустима. Решението е връчено на въззивника на 02.11.2023 г и е обжалвано в срок на 15.11.2023 г .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС.

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото, въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна:

В мотивите на СРС е възпроизведена фактическата обстановка . Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива пороци в случая не се констатираат . Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да уважи искове **СРС е приел** от фактическа страна следното .

Договор за туристически пакет от 15.11.2019 г е сключен между „А.Т.“ ЕООД, в качеството му на туроператор, и С. Г. З., в качеството на възложител. Според него туроператорът се е задължил да предостави подробно уговорен туристически пакет с дестинация Египет - Круиз по Нил – Кайро - Хургада за периода 11.04.2020 г. – 18.04.2020 г.

Не е спорно и от представените на л. 13 от делото фискални бонове се установява, че съгласно договора ищцата е заплатила на „А.Т.“ ЕООД сума в общ размер от 4857,00 лв.

Издаден е ваучер от 03.04.2020 г от „А.Т.“ ЕООД в полза на С. Г. З. за сумата от 4857,00 лв., със срок на ползване до 31.12.2021 г. Съгласно посоченото във ваучера, същият се издава, поради отлагане на изпълнението на договора за туристически пакет от 15.11.2019 г., като пътуващият има право да избере друга услуга или услуги, за които да сключи съответен договор с туроператора.

Представена е от ищеца застрахователна полица № 13160193990000001 между ЗАД „А.Б.“ АД и „А.Т.“ ЕООД за застраховка „Отговорност на туроператора“, със срок на действие от 23.02.2019 г. до 22.02.2020 г.

Съгласно представени и приети като доказателство по делото ОУ към застрахователния договор, предмет на застраховката е отговорността на туроператора за вреди, причинени на потребителите на организирани групови и индивидуални туристически пътувания с обща цена, вследствие неразплащане от страна на застрахования с негови контрагенти и/или доставчици, вкл. при негова неплатежоспособност и несъстоятелност. Същата информация е посочена и в Сертификат № 13160193990000001/21.02.2019 г.

Ищецът е предявил застрахователна претенция срещу ЗАД „А.Б.“ АД е образувана щета № 131623001000001, като с писмо от 27.03.2023 г. застрахователното дружество е отказало да изплати застрахователно обезщетение с мотиви, че претърпените вреди не са настъпили вследствие от реализиран покрит застрахователен риск съгласно уговореното в застрахователния договор и общите условия към него, а именно – не било налице неразплащане на застрахования с негови контрагенти и/или доставчици и не бил обявен в неплатежоспособност или несъстоятелност.

Според съдебно решение от 19.10.2022 г., постановено по гр. д. № 25269/2022 г. по описа на СРС, 128 състав, „А.Т.“ ЕООД е осъдено да заплати на С. Г. З. сумата от 4857,00 лв., представляваща предварително заплатена от ищцата сума по договор за туристическа услуга от 15.11.2019 г., поради неизпълнение на същия, ведно със законната лихва от подаване на исквата молба – 13.05.2022 г., до окончателното плащане на дължимото, както и сумата от

103,89 лв., представляваща законна лихва за забава за периода 23.02.2022 г.-13.05.2022 г. Дружеството туроператор е осъдено да заплати на ищцовата страна и разноски в размер на 244,28 лв.

Пред СРС е прието като доказателство копие на изп.дело № 20238380400808/2023 г. по описа на ЧСИ М.Б., рег. № 838, район на действие – СГС. Делото е образувано срещу „А.Т.“ ЕООД по молба на С. Г. З. от 20.02.2023 г., въз основа на издаден изпълнителен лист за горепосочените суми. В кориците на горепосоченото дело не са налице доказателства за постъпили суми, като съгласно удостоверение изх. № 23379/10.04.2023 г. няма открито движимо или недвижимо имущество на длъжника, срещу което да бъде насочено принудително изпълнение, и по делото няма постъпили суми от заповест или доброволно плащане.

Пред СРС са разпитани свидетелите Д.И.И. и К.Т.Т.. Свидетелката Д.И.И. посочва, че работи заедно с ищцата и познава същата от 2011 г., като е наясно за процесния договор за туристически пакет, тъй като и тя сключила такъв с „А.Т.“ ЕООД, за да отидат двете с децата си на екскурзия до Египет. Посочва, че екскурзията не била осъществена, поради отмяна на полетите заради пандемията от Ковид 19. Изяснява, че на ищцата бил издаден заместващ ваучер за други екскурзии, но и те не били изпълнени. Свидетелката заявява, че е присъствала на срещи между ищцата и представителя на „А.Т.“ ЕООД, като организирането на екскурзия, респ., връщането на платената сума се отлагало постоянно във времето.

Свидетелят К.Т.Т. посочва, че ищцата е майка на децата му и е запознат с процесния договор, като пояснява, че заради пандемията от Ковид 19 екскурзията не се е състояла. Твърди, че бил издаден ваучер, но и по него пътуване не било осъществено. Посочва, че ищцата се е свързвала с управителя на „А.Т.“ ЕООД по телефона или на място, като в някои от случаите я е придружавал, но нещата само се отлагали, без да се организира реално екскурзия или да се върнат парите.

СРС е кредитирал показанията на разпитаните свидетели .

От правна страна СРС е приел , че е предявен е осъдителен иск с правно основание чл.103 ал.1 във вр. чл. 97, ал. 1 от Закона за туризма, вр. чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането. В тежест на ищеца по така предявения иск е да установи следните факти:

1/ наличието на валидно правоотношение по застраховка „Отговорност на туроператора“ между ответника - застраховател и туроператора „А.Т.“ ЕООД, обезпечаваща всички плащания по договор за туристически пакет от 15.11.2019 г., сключен между ищцата С. Г. З. и „А.Т.“ ЕООД;

2/ направено от ищцата плащане в полза на туроператора в размер на 4857,00 лв.;

3/ неизпълнение на съответните уговорени туристически услуги, което е следствие от неразплащане с контрагенти, неплатежоспособност или несъстоятелност, обявени по надлежния ред, което събитие да представлява покрит риск по застрахователния договор.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да

докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

Според СРС по делото е доказано , че е налице валидно правоотношение по застраховка „Отговорност на туроператора“ между ответника ЗАД „А.Б.“ АД, в качеството му на застраховател, и туроператора „А.Т.“ ЕООД, в качеството му на застрахован, **с период на застрахователно покритие 23.02.2019 г. – 22.02.2020 г.**

Между ищцата С. Г. З. и „А.Т.“ ЕООД е сключен договор за туристически пакет от 15.11.2019 г. /в срока на застрахователното покритие/, поради което следва да се приеме, че на основание чл. 97б от ЗТ ищецът е имал качеството на ползващо се от застраховката лице. Следователно, по силата на чл.103 ал.1 и ал. 5, вр. чл. 97, ал.1 от Закона за туризма, ответното застрахователно дружество е поело риска за възстановяване на всички плащания по договора за туристически пакет и за репарирание на причинените на ищцата вреди, **в случай на неизпълнение на уговорените туристически услуги в резултат на неразплащане с контрагенти, неплатежоспособност или несъстоятелност на туроператора.** Подобна клауза е предвидена и в Раздел I от представените Общи условия към застрахователния договор, като същата е възпроизведена в застрахователния сертификат.

Според СРС по делото е установено , че в изпълнение на договорните си задължения по договора за туристически пакет ищцата е заплатила в полза на туроператора „А.Т.“ ЕООД сума в размер на 4857,00 лв., като се доказва, че последният не е изпълнил задълженията си, тъй като не е организиран уговорената екскурзия до Египет. Същевременно обаче по делото не е доказано неизпълнението на уговорения туристически пакет **да е следствие от неразплащане с контрагенти, неплатежоспособност или несъстоятелност на туроператора „А.Т.“ ЕООД.** Това е предпоставка за възникване на вземането за застрахователно обезщетение, независимо дали се претендира възстановяване на заплатени суми или репарирание на претърпени вреди от неизпълнението на договора за туристическа услуга. До този извод се стига от систематичното място на разпоредбите на чл.97 ал.1 и чл.103 ал.1 и ал.5, които са поместени в Глава 7, Раздел III от ЗТ, озаглавен „Отговорност на туроператорите и търговците, които улесняват предоставянето на свързани туристически услуги при неплатежоспособност и несъстоятелност“. Изричен в този смисъл е и чл.97в ЗТ, съгласно който за туристически услуги - част от туристически пакет, или за свързани туристически услуги, които не са били предоставени в резултат на неплатежоспособност или несъстоятелност, възстановяването на платените суми се извършва без необосновано забавяне по искане на пътуващия. И в предходната редакция на раздела /преди измененията му, обнародвани в ДВ, бр. 37 от 2018 г., в сила от 01.07.2018 г./, е била заложена идеята застраховката „Отговорност на туроператора“ да обезпечава отговорността на туроператора **само при неизпълнение, което е следствие от неразплащане с контрагенти, неплатежоспособност или несъстоятелност.** В първоначалната редакция на чл.98 ал.1 от ЗТ изрично е било регламентирано, че задължителната застраховка по чл.97 ал.1 покрива отговорността на туроператора за причинени вреди вследствие на неразплащане със своите контрагенти, включително при неплатежоспособност и несъстоятелност.

Според СРС в настоящия случай, макар от приложеното изпълнително дело да се установява , че не са установени активи на туроператора „А.Т.“ ЕООД и не са постъпвали плащания, не са събрани доказателства за това, че неизпълнението на договора за туристически пакет от 15.11.2019 г. **е в резултат от неразплащане с контрагенти, неплатежоспособност или несъстоятелност на туроператора**. Неплатежоспособността и несъстоятелността се обявяват със съдебно решение – чл. 630, ал. 1, т. 2 и чл. 710 от Търговския закон. По делото не са събрани доказателства за постановяване на подобни съдебни решения, а и от общо достъпната информация в Търговския регистър за актуалното състояние на „А.Т.“ ЕООД не се установява настъпването на такива обстоятелства. Действително в разпоредбата на чл. 608, ал. 4 ТЗ е въведена законова презумпция, че неплатежоспособността се предполага, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл. 625 ТЗ, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено **в рамките на 6 месеца** след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение. Но за да се приложи тази презумпция е необходимо **да е било образувано производство с искане за обявяване в несъстоятелност**, каквито доказателства не са ангажирани в настоящото производство.

Според СРС съгласно раздел II т. 2, ал. 1 от Общи условия на ЗАД А.Б. АД, застраховката покрива отговорността на туроператора за причинени вреди на потребители по договори за организирано туристическо пътуване, сключени и заплатени в периода на нейното действие, а съгласно ал.2 на същата разпоредба, застрахователното събитие се счита за настъпило в срока на действие на застраховката, когато претенцията за застрахователно обезщетение е предявена срещу застрахования или застрахователя за пръв път писмено през срока на действие на застраховката. Следователно дори да се приеме, че с издаването на ваучер на името на ищцата, страните по процесния договор за туристически пакет **са сключили допълнително споразумение по договора**, с което са уговорили изменение на предмета на правоотношението и срока на действие на същото, то следва, че **искането за изплащане на застрахователно обезщетение е следвало да бъде предявено най-късно до 31.12.2021 г.** /срокт на действие на издадения ваучер/, като предявяването му едва на 20.03.2023 г. не е извършено в срока на действие на застрахователния договор. Следователно не е налице една от предпоставките за възникване на вземането за застрахователно обезщетение, съответно - не е налице покрит застрахователен риск съгласно застрахователния договор, поради което претенцията на ищцата за присъждане на сумата от 4857,00 лв. следва да бъде отхвърлена.

Решението на СРС е неправилно . Законосъобразно първоинстанционният съд е приел , че е предявен осъдителен иск с правно основание чл.103 ал.1 във вр. чл. 97, ал. 1 от Закона за туризма, вр. чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането. В случая ищецът е доказал :

1/ наличието на валидно правоотношение по застраховка „Отговорност на туроператора“ между ответника - застраховател и туроператора „А.Т.“ ЕООД, обезпечаващ възстановяване на заплатените суми по договор за туристически пакет от 15.11.2019 г., сключен между ищцата С. Г. З. и „А.Т.“ ЕООД;

2/ плащане в полза на туроператора в размер на 4857,00 лв.;

3/ неизпълнение на уговорени туристически услуги от „А.Т.“ ЕООД.

Не могат да се споделят водещите мотиви на СРС , според които предвид изискванията на чл.97 ал.1 и чл.103 ал.1 и ал.5 от Закона за туризма ищецът не е доказал , че неизпълнението на уговорения туристически пакет **е следствие от неразплащане с контрагенти, неплатежоспособност или несъстоятелност на туроператора „А.Т.“ ЕООД** . Подобно тълкуване противоречи на цялостната логика и предмет на задължителна застраховка "Отговорност на туроператора" така както е уредена в чл.97 и сл. от Закона за туризма , а тя е : да се гарантира на съответния потребител **бързо и сигурно възстановяване на внесените суми за туристически пакети** / чл.97 г от ЗТ , чл.103 ЗТ/ .

Изброяването в чл.103 ал.1 ЗТ , че съответните услуги не са били изпълнени напълно или частично в резултат на неразплащане с контрагенти , неплатежоспособност или несъстоятелност на туроператора **трябва да се счита за примерно** . Това са най-честите случаи , в които туристическите услуги са платени , но остават неизпълнени – ако съответният туроператор е неплатежоспособен , изпадне в несъстоятелност или са налице проблеми в разплащането с контрагенти /хотели , превозвачи , ресторанти и пр./

Contra legem /противно на закона/ е подобна разпоредба на потребителска защита да се тълкува във вреда на потребителя : смисъл , че потребителят няма право на застрахователно обезщетение ако не докаже една от визираните „три хипотези“ . В сила е **общото правило** , че по задължителна застраховка "Отговорност на туроператора" застрахователят трябва да възстанови платеното за туристическия пакет **без да е необходимо потребителят да доказва причините** , поради които туроператорът не му е предоставил туристическите услуги или не го е обезщетил . Дори да се приеме , че термините „неплатежоспособност“ и „несъстоятелност“ визират съответните решения по чл.630 ал.1 т.2 и чл.710 от Търговския закон , то посочването и на „разплащане с контрагенти“ води до извода , че **задължението на застрахователя е общо и касае всички случаи на невъзстановени суми от туроператора по неизпълнени туристически пакети** . Абсурдно е да се приеме , че се дължи застрахователно обезщетение ако се установи от потребителя , че туроператорът има проблеми при разплащане с контрагенти , но не и ако туроператорът е просто недобросъвестен и въпреки липсата на такива проблеми отказва да изпълни задълженията си .

Отделно , в целия раздел **липсва препращане към норми на ТЗ** и не изглежда , че целта на закона е да се иска от потребителя винаги да инициира производство несъстоятелност на туроператора , за да може да докаже „неплатежоспособност“ на същия . Предназначението на уредбата е обезпечаване на задълженията на туроператора и бързо възстановяване на платените суми за неизпълнени туристически услуги от платежоспособно трето лице-застраховател .

Следователно в случая т.нар.„неплатежоспособност“ не е тази по ТЗ касаеща производство по несъстоятелност и може да се докаже , както в случая , и като обикновена липса на

плащане в разумен срок . Неплатежоспособността е факт и защото е безспорно , че не са установени активи на туроператора в изпълнително производство .

Неоснователни са възраженията на ответника , че не е пасивно легитимиран застраховател по задължителна застраховка "Отговорност на туроператора" , тъй като застрахователната полица е издадена за периода 23.02.2019 г до 22.02.2020 г . Процесният договор за туристически пакет от 15.11.2019 г е сключен между ищеца и „А.Т.“ ЕООД т.е. в срока на застраховката . Съгласно чл.103 ал.5 ЗТ във вр.чл.97 ал.1 ЗТ застрахователната полица покрива отговорността на туроператора за причинени вреди на пътуващите съгласно разпоредбите на този раздел по договори за туристически пакети, **сключени и заплатени в периода на нейното действие, включително при прекратяването на договора за застраховка.**

В случая въпросните предпоставки са налице . Не следва друго от издаване на заместващ ваучер по реда на чл.25 ЗМДВИП , който е валиден до 31.12.2021 г . Видно от ваучера , с него единствено се потвърждава , че туроператорът има **задължение към ищеца на стойност 4857 лева по процесния договор** . Нито във ваучера , нито в друго споразумение между страните е налице новация на задължението по смисъла на чл.107 ЗЗД , защото не е уговорена нова престация , нито има воля за погасяване на задължението за възстановяване на сумата по договора . Безспорно чл.103 ал.5 ЗТ визира като подлежащи на заплащане от застрахователя сумите при разваляне на договора за туристически пакети , включително ако развалянето е по право в хипотеза на чл.89 ЗЗД .

От показанията на свидетелите Д.И.И. и К.Т.Т. се установява , че на ищеца не е предоставен друг туристически пакет , а според посоченото влязло в сила решение на СРС процесната сума не е възстановена от туроператора . Няма данни за връщане на сумата от третото лице и в течение на настоящото производство .

Без значение за дължимостта на процесната сума е фактът , че ищецът разполага с изпълнителен лист срещу туроператора-трето лице . Видно от представеното копие от изпълнително дело последният **не е възстановил/платил на ищеца процесната сума , а ЧСИ не е установил имущество , което да бъде осребрено** . Ищецът е легитимиран ищец , тъй като единствен е страна по договор за туристически пакет от 15.11.2019 г и само тя е платила сумата по договора , обстоятелство признато и във ваучера от 03.04.2020 г , където само ищецът е вписан като титуляр .

Неоснователно е възражението на ответника , че искът е неоснователен , тъй като претенцията към застрахователя е предявена след изтичане на периода на застрахователното покритие . Клаузата на раздел II т.2 ал.2 от ОУ на ответника противоречи на чл.97 ал.4 ЗТ според който застрахователните договори **не може да съдържат клаузи, които изключват или ограничават правата на пътуващия**, включително в резултат на неизпълнение на задължения от страна на туроператора или търговеца, улесняващ предоставянето на свързани туристически услуги, определени в този раздел.

В чл.103 ал.5 ЗТ във вр.чл.97 ал.1 ЗТ в ЗТ не е уредено задължение за потребителя

претенцията към застрахователя да бъде предявена в срока на застрахователното покритие . Напълно е възможно и допустимо договорът за туристически пакет да е сключен в срока на застрахователното покритие , но да подлежи на изпълнение , съответно да не бъде изпълнен след този срок . При това ще е практически невъзможно , както в случая , претенцията към застрахователя да се предяви също в срока на застраховката „ГО“ . Трайна практика е искове срещу застрахователи по „ГО“ , включително и при експес , да се предявяват много години след като съответната застраховка е изтекла . С изтичането на срока на един договор , включително застрахователен договор , същият не се заличава от правната действителност и не отпадат задълженията във връзка с действието на договора през предходен период .

Налага се изводът , че решението на СРС е неправилно и след отмята му искът трябва да се уважи . Пред СРС и СГС разноски се дължат от ответника .

Водим от горното , СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №17673 от 30.10.2023 г по гр.д.№19414/23 г на СРС ,160 състав ; и вместо него **ПОСТАНОВЯВА** :

ОСЪЖДА ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ***** да заплати на основание чл.103 ал.1, вр. чл.97 ал.1 от Закона за туризма, вр. чл.432 ал.1 от Кодекса за застраховането на С. Г. З., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. „***** сумата от 4857 лева представляваща застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди, настъпили вследствие от виновно неизпълнение от страна на туроператора „А.Т.“ ЕООД на задължение по договор за туристически пакет от 15.11.2019 г., сключен между С. Г. З. и „А.Т.“ ЕООД, като гражданската отговорност на „А.Т.“ ЕООД е била застрахована от ЗАД „А.Б.“ АД , ведно със законната лихва върху сумата от 11.04.2023 г до окончателното ѝ изплащане .

ОСЪЖДА ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ***** да заплати на С. Г. З., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. „***** сумата от 894,28 лева разноски пред СРС и 97,14 лева разноски пред СГС .

ОСЪЖДА ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ***** да заплати на адвокат В. В. П. от АК-София на основание чл.38 ал.2 ЗАдв във вр.чл.38 ал.1 т.2 ЗАдв сумата от 500 лева адвокатско възнаграждение пред СГС .

Решението е постановено при участието на „А.Т.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Оборище“, ул. „*****“, като трето лице помагач на страната на ответника ЗАД „А.Б.“ АД.

Решението не подлежи на обжалване поради цена на иска под 5000 лева / чл.280 ал.3 т.1 ГПК/.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____